וארטים לפרשת השבוע

טז יח. שופטים ושוטרים תתן לך בכל שערך אשר ה' אלוקיך נותן לך לשבטיך ושפטו את העם משפט צדק. יש לדקדק שהתחיל בתתן **לך** וסיים ב"ושפטו את העם", היה לו לומר ושפטו אותך כבתחילה. ועוד דאת העם מיותר כי ברור שישפטו את העם כי את מי הם ישפטו אם לא את העם? וי"ל שהתורה באה לרמז כאן את מה שנפסק בחו"מ טו ה שאם נראה לב"ד שאחד גזל את חברו ולא יכולים להוציא ממנו הגזילה יכולים לגזור שלא ינהלו עמו מו"מ, וזה כוונת הפסוק ושפטו את העם כי לפעמים גוזרים דין על העם, ועי"כ יהיה משפט צדק. זרע שמשון.

טז יט. ולא תקח שוחד. ביארו חז"ל למה נקרא שוחד מפני שהוא חד. וביאר בזה הב"ח ע"פ מה דאמרינן שכל הדן דין אמת נעשה שותף להקב"ה, ואילו בלקיחת שוחד אינו דן דין אמת א"כ אין לו שותף אז הוא חד.

טז יט. כי השוחד יעוור עיני חכמים ויסלף דברי צדיקים. תמוה מה הכפילות הזאת, **יעוור** חכמים, **ויסלף** צדיקים. וי"ל שזה רמז לבראשית פכ"ה, ויאהב יצחק את עשיו כי ציד בפיו, ואמרו חז"ל שנתן לו שוחד דברים (כיצד מעשרין תבן) ושוחד באכילה ושתיה (כי ציד בפיו). עוד אמרו חז"ל שיצחק נהיה עיוור כדי שיעקב יוכל לקבל את הברכות (כי רצה לתת לעשיו, ובגלל שלא ראה שיעקב לפניו, נתן ליעקב). וזה רומזת התורה השוחד (שנתן עשיו) יעוור עיני חכמים, דהיינו שגרם לעוור את עיני יצחק (כי זאת הסיבה שהיו צריכים לעוור את עיניו, כי רק בגלל השוחד של עשיו הוא רצה לברכו..). ויסלף דברי צדיקים, שזה גרם ליעקב, לסלף דברו ולומר אנכי עשיו בכורך.

טז כ. צדק צדק תרדוף למען תחיה. וברש"י למען תחיה, כדאי הוא מינוי הדיינים הכשרים להחיות את ישראל. ויש להקשות מניין לו לרש"י שזה מוסב על מינוי הדיינים אולי הכוונה לדיינים עצמם שירדפו צדק? וי"ל דשנינו בנדה מט: ובתוס' שם דאישה אינה כשרה לדון ודבורה לא דנה רק היתה מלמדת לדיינים, והנה איתא בקידושין לד. שנשים חייבות במזוזה דכתיב ביה למען ירבו ימיכם – וכי גברי בעי חיי נשי לא בעי חיי? ולפי"ז וי"ל דכאן כתיב צדק צדק תרדוף **למען תחיה** וכי נשי לא בעי חיי? לכך פירש"י דאזיל אמינוי הדיינים שבזה כשרה האשה כדמצינו בדבורה.

יז ב. כי ימצא בקרבך וגו' איש או אישה אשר יעשה הרע בעיני ה'. הגמ' בסנהדרין מא. מבארת מה הטעם כתיב אשר יעשה ולא אשר עשה? כי צריכים להתרות בו קודם מעשה, והיינו כשאומר שרוצה לעשות עבירה מתרים בו. והנה הרמב"ן כאן הקשה אמאי כתיב איש או אישה הרי בכל התורה הוקשה אישה לאיש? אולם לפי המבואר בגמ' שהפסוק הזה בא לומר על התראה, ובלא התראה מובא בתוס' שם ד"ה אי נמי שיכולים העדים לומר לפסלו לעדות באנו ולא כדי להענישו, א"כ לפי"ז היה מקום לומר דאשה אינה צריכה התראה כי בכל מקרה היא פסולה לעדות, קמ"ל דאף אישה צריכה התראה. פנים יפות.

יז ו. על פי שניים עדים יומת המת. יש לדקדק דכאן בדיני נפשות נאמר שניים עדים, ואילו לקמן יט טו לגבי דיני ממונות נאמר על פי שני עדים. ויש ליישב דמצינו בחז"ל שכשכתוב שניים הכוונה שצריך שהשניים יהיו שווים (מדרש רבה סו"פ מסעי ועוד) וא"כ מרומז כאן הדין (מכות ו:) שבדיני נפשות יש דין מיוחד שצריך שיראו שניהם כאחד ואם זה רואה מחלון זה וזה מחלון אחר לא מהני, בשונה מדיני ממונות דמהני. ר"א סילבר.

יז ו. ע"פ שניים עדים או שלושה עדים יומת המת לא יומת ע"פ עד אחד. הגמ' בסנהדרין עח. אומרת הכוהו עשרה בני אדם בעשרה מקלות ומת פטורין. דכתיב ואיש כי יכה כל נפש אדם עד דאיכא כל נפש. והנה יש להקשות כיצד הורגים עדים זוממים שהעידו על אדם שהוא חייב מיתה הלא עד אחד לא יכול להרוג ורק ביחד הם הורגים והרי מצינו ששניים שעשוהו פטורים? וי"ל שחיוב הרוצח הוא על מעשה הרציחה וכשיש כמה אנשים אז כל אחד עשה רק חצי מעשה רציחה לכן שניהם פטורים, אך בעדים זוממים חיובם הוא על מזימתם להרוג, וכל אחד זמם מזימה שלימה להרוג. רבי חיים פנחס שינברג.

יז יא. לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל, וברש"י אפילו אומר לך על ימין שהוא שמאל. היתכן? וידוע מה שאומרים בעלי המוסר, שהכוונה שאנחנו חושבים שזה ימין... אאמו"ר נוהג להביא ע"כ כמשל, כשמגיעים מירושלים לבני ברק דרך כביש 4 (גהה), אז יש שילוט לב"ב ימינה, ולכאורה זהו תימא גדולה דהא ב"ב בצד שמאל? אלא י"ל דהגשר של גבעת שמואל מסתובב. וה"ה כשת"ח אומר על שמאל שהוא ימין...

יז יג. וכל העם ישמעו ויראו ולא יזידון עוד, וברש"י מכאן שממתינים לו עד הרגל כדי שכולם יראו. פרשתנו עוסקת בזקן ממרא. ואילו בבן סורר איתא וכל העם ישמעו ויראו, וברש"י שם, מלמד שצריך הכרזה בב"ד. ותימא למה בזקן ממרא רש"י אומר על הפסוק וכל ישראל ישמעו ויראו -שממתינים לרגל, ואילו בבן סורר מבאר רש"י שמכריזים. וי"ל דלרש"י מלאכת חוה"מ אסורה מדאוריתא, ולכן יהיה אסור לדון דיני נפשות ברגל (בחוה"מ), ומה שמצאנו היתר בזקן ממרא איתא במו"ק יד דהוא משום דעשה דוחה ל"ת, ואיתא בכתובות מ'. דזהו רק בעשה טוב, אבל בעשה גרוע, כגון אנס בחייבי לאוין שיכולה לומר לא בעינא לך לא דוחה, והרי בן סורר שהוריו מחלו לו לא נהרג, אז זה עשה גרוע, ואינו יכול להמתין לרגל כדי שכולם ישמעו ויראו כי ברגל אסור לדון אותו כי העשה שלו הוא גרוע ולא דוחה ל"ת של מלאכה בחוה"מ. משא"כ בזקן ממרא איתא שאין ב"ד יכולים למחול לו כדי שלא יתרבו מחלוקות (סנהדרין פח'), א"כ הוי עשה טוב, ואפשר להמתין לרגל.

יז יט. וכתב לו את משנה התורה הזאת על ספר. רש"י מביא שעל המלך לכתוב לו שתי תורות אחת מונחת בבית גנזיו ואחת שנכנסת ויוצאת עמו ואותה הוא תולה בזרועו והוא מהגמ' בסנהדרין. והנה הרמב"ם השמיט דין זה של ס"ת שנכנס ויוצא עמו ומדוע הלא רש"י מביא ד"ז מהגמ'. וי"ל דלרמב"ם היתה הוכחה מהגמ' במקום אחר שד"ז לא נפסק להלכה, דהנה מצינו בשבת ל: שדוד המלך נפטר בשבת ושלמה רצה לטלטלו הוא שאל לחכמים ואמרו לו הנח עליו כיכר או תינוק, ויש להקשות ע"ז הרי מצינו שכשהמת בבגדיו א"צ כיכר או תינוק כי אפשר לטלטלו אגב בגדיו כה"ק הט"ז באו"ח שיא ס"ד. ותירץ שם הט"ז דבגדי המלך אסורים לכל אדם ולכן הם בבחינת מוקצה שהרי שורפים על המלכים, ועיין בבאר היטב שהביא שכן תירצו השל"ה והמג"א. והנה אם היה נפסק להלכה שצריך לתלות הס"ת על זרועו א"כ היה אפשר לטלטל את דוד משום הס"ת ומדלא שרו לטלטל סימן שלא נפסק כן להלכה. הרוגוטשובר.

יז יט. והיתה עמו וקרא בו כל ימי חייו. הפסוק מדבר על מלך שצריך שיהיה לו ס"ת. וצריך להבין מדוע פתח בלשון נקבה 'והיתה עמו'. וסיים בלשון זכר 'וקרא בו'? ויש ליישב ע"פ סנהדרין כא: והובא ברש"י כאן (יח) דלמלך היו שני ס"ת אחת מונחת בבית גנזיו, ואחת שנכנסת ויוצאת עמו. ובדעת זקנים מבעלי התוס' הביא דהס"ת שהיה תלוי בזרועו, לא היה כתוב בו אלא עשרת הדברות בלבד. משא"כ מה שהיה מונח בבית גנזיו היה ס"ת שלם ובו היה קורא. וזה רמזה לנו התורה והייתה עמו זה **פרשה** אחת ולכך מוזכר בלשון נקבה, כי פרשה היא בלשון נקבה. משא"כ הספר שהוא קרא בו היה ס"ת שלם ונקרא ספר והוא לשון זכר, לכך כתב וקרא בו בספר שהוא לשון זכר. מרבי שמואל דוד וולקין.

יח ו. וכי יבא הלוי מאחד שעריך וגו' ובא בכל אות נפשו אל המקום אשר יבחר ה'. ומבאר רש"י שבא לעלות לרגל. ולכאו' קשה הרי עליה לרגל היא **חובה** וא"כ מדוע כתב ובא בכל אוות נפשו, דהיינו רק ברשות? וי"ל ע"פ פסחים ח: שמי שאין לו קרקע אינו מחוייב לעלות לרגל. ולשבט לוי מבואר בפרשה שאין לו חלק ונחלה בישראל, לכך כתב בו בא בכל אות נפשו. פרדס יוסף.

יח יד. כי הגוים האלה אשר אתה יורש אותם אל מעננים ואל קסמים ישמעו, ואתה <u>לא כן</u> נתן לך ה' אלוקיך. המילה 'לא כן' לכאו' מיותרת, כי מספיק לכתוב ואתה נתן לך ה' אלוקיך נביא וגו'? וי"ל ע"פ מגילה לב. שאם שמע בת קול האומרת כן או לא. שומע לבת קול ובלא"ה אסור לו לשמוע לבת קול. וזוהי כוונת הפסוק שהגויים שומעים לכל מעוננים וקוסמים, אבל אתה שומע רק לא וכן, ושאר הדברים אתה לא שומע אלא לדברי הנביא, וזה מה שאמר ואתה **לא כן**. חיד"א

יח כב. אשר ידבר הנביא בשם ה' ולא יהיה הדבר וגו' בזדון דברו הנביא לא תגור ממנו. הרמב"ם י ד מיסודי התורה מבאר דדין זה הוא דווקא שמתנבא לטובה, אבל במתנבא לרעה ולא מתקיים יכול להיות שהקב"ה מחל לנו וזה לא סימן לריעותא של הנביא. ויש להקשות מהיכן לקח דבר זה הרמב"ם? וי"ל דכתיב אשר ידבר הנביא בשם ה' ואמרו חז"ל (תנחומא תזריע ט ועוד מקומות) שאין הקב"ה מייחד שמו על הרעה, א"כ כל דברי הפסוק נאמרו על טובה. טעמא דקרא.

יט יג. ובערת דם הנקי מישראל. הטעם ששינתה כאן התורה וכתבה וביערת דם הנקי מישראל ולא כתבה ובערת הרע מקרבך כמו במסית, עדים זוממים, ובן סורר? י"ל דקי"ל דדינם של שאר חייבי מיתות ב"ד הוא שלאחר שנגמר דינם למיתה ממיתים אותם במקומם אבל הכא זקני עירו ממיתים אותו בירושלים ברגל לעיני כל ישראל, לכך לא כתב מקרבך אלא מישראל. יוסף לקח.

יט יט. ועשיתם לו כאשר זמם לעשות לאחיו. אומר רש"י ע"פ הגמ' במכות שעושים לעדים רק כאשר זממו לעשות אבל אם הם כבר עשו היינו שהרגו את מי שהעידו עליו אזי העדים אינם נהרגים. והקשו האחרונים (שואל ומשיב. שפת אמת. ועוד) שאמנם העדים לא יהרגו מדין כאשר זמם ולא כאשר עשה, אבל למה שלא יהרגו מדין רוצחים, שהרי העדים הם רצחו כמו שכתוב בסנהדרין מה: שהעדים היו זורקים אותו מבית הסקילה, וע"י שהזימו אותם מתברר שהם הרגו אדם חף מפשע וע"ז הם צריכים להענש? וי"ל שכל עד זומם למה מענישים אותו הרי אולי העדים הראשונים הם צודקים וא"כ הם לא זממו להרוג אלא הם אמרו להרוג בצדק ומאי חזית דסמכת אהני סמוך אהני. אלא התורה אמרה להאמין לשניים, וא"כ כל מה שאתה מאמין לשניים זה חידוש, ובהרגו לא נאמר החידוש, וא"כ שוב חוזר הספק לגבי זה שאולי הראשונים הם אלו שאמרו אמת וא"כ הם הרגו בצדק.

שם. הגמ' במכות מביאה מניין שיש דין ועשיתם לו כאשר זמם ולא כאשר עשה כי כתוב כאשר זמם לעשות **לאחיו**, ואם הוא מת הוא כבר לא **אחיו.** והקשה שם הריטב"א הרי מצינו שגם לאחר המוות נקרא אחיו. כמו ביבום כתוב להקים שם לאחיו. וכן בנדב ואביהו כתוב שאו את אחיכם. מתרץ ע"כ הרש"ש שבב' המקומות הנ"ל מדובר על אח מלידה וכזה אח הוא נקרא אחיו גם לאחר מיתה. משא"כ בכאשר זמם לעשות לאחיו הכוונה לאחיו במצוות שזה קיים רק בחיים אבל לאחר מיתה אין הוא אחיו במצוות שכן במתים חפשי והמתים פטורים ממצוות.

כ ו. ומי האיש אשר נטע כרם. כתב הרמב"ם פ"ה מהלכות דעות: אדם, קודם יסדר לעצמו פרנסה, אח"כ יבנה בית, ואח"כ ישא אשה, שנאמר בפרשתנו: מי אשר נטע כרם ולא חיללו מי אשר בנה בית מי אשר ארש אישה. ותימא גדולה שהרי בפסוק כתוב הפוך קודם בית ואח"כ כרם והוא פלא גדול. ומתרץ החת"ס דבכרם כתוב ולא חיללו, דהיינו שהגיע זמן חילול וזה שנה רביעית כי יש קודם 3 שנות ערלה ולכן הקדים הרמב"ם **נטיעת** (פרנסה) כרם, כי הפסוק הולך על שנה רביעית, שזה באמת אחרי שנושא אשה. אבל הקנייה היתה כבר לפני שנשא אשה, רק השנה הרביעית היא אחרי.

כ ז. ומי האיש אשר ארש אשה ולא לקחה וגו' פן ימות במלחמה. פרש"י שאם לא ישמע לדברי הכהן כדאי הוא שימות. והטעם שרש"י ביאר זאת רק כאן ולא בתנאים הקודמים של בית וכרם? י"ל שבכל שאר הדברים יכול הרוצה להחמיר ולנהוג כן לפי שיקול דעתו, אך במקרה שארש אישה ורוצה להחמיר אז זה חומרא על חשבון השני כי אם ימות יגרם צער לאשתו, חומרא כזאת א"א להחמיר וכדאי הוא שימות. רבי חיים קניבסקי.

כ ח. מי האיש היראה ורך הלבב ילך וישוב לביתו. ומבואר בגמ' בסוטה מד. רבי יוסי הגלילי אומר היראה מעבירות שבידו. ויש מקשים הלא יכול לחזור בתשובה ולא ישוב לביתו אלא ישאר במלחמה ויעשה תשובה? וי"ל שבשביל זה אמר רבי יוסי הגלילי היראה מעבירות **שבידו** ומאי ניהו גזל. שזה א"א לשוב אלא צריך להחזיר הגזל ול"מ תשובה בלבד. ר"י גרוסמן.

כא ה. ונגשו הכהנים כי בם בחר ה' לשרתו ולברך בשם ה' ועל פיהם יהיה כל ריב וכל נגע. בפסוק זה מרומזים כל ה-5 דברים שרק הכהנים מוסמכים לעשותם. 1- עבודה במקדש. 2- ברכת כהנים. 3 - עריפת עגלה. 4 - השקיית סוטה. 5- לטהר מצורע. והנה הרמז: ונגשו הכהנים שבם בחר ה' **לשרתו-** עבודה במקדש. **לברך -** ברכת כהנים. **על פיהם -** עגלה ערופה שהכהנים אומרים בפיהם כפר לעמך וכו'. **כל ריב -** סוטה שזה ריב בין איש לאשתו. **וכל נגע -** מצורע.

מאמרי מוסר וסיפורים מענייני הפרשה

אמונת חכמים: בפרשת השבוע מזכירה התורה שצריך לשמוע בקול החכם אפי' יאמר לך על ימין שהוא שמאל, אומר הרמב"ן אפי' תחשוב בליבך שהם טועים והדבר פשוט בעינך כאשר אתה יודע בין ימינך לשמאלך, תעשה כמצוותם, ואל תאמר איך אוכל החלב הגמור הזה או אהרוג האיש הנקי הזה, אלא תאמר כך ציוני ה' וכו'. וממשיך הרמב"ן והוצרך במצווה הזאת צורך גדול מאוד, כי התורה ניתנה לנו בכתב וידוע הוא שלא השתוו הדעות בכל הדברים הנולדים, וירבו המחלוקות ותעשה התורה כמה תורות, וחתך לנו הכתוב שנשמע לבי"ד הגדול העומד לפני ה', ואפי' יהיה בעינך כמחליף הימין לשמאל. ומסיים הרמב"ן מילים כדורבנות, כי רוח ה' על משרתי מקדשו ולא יעזוב את חסידיו לעולם נשמרו מן הטעות ומן המכשול. וכעי"ז בחת"ס אבהע"ז ח"ב סק"ב ולשונו שם: שהקב"ה מציל מידי שגיאות לומדי תורה ואינם טועים בדבריהם. היינו שזאת המצווה המוטלת עליך לעשות כדברי החכמים, ואם אתה חושש שהם טועים דע לך שרוח ה' עליהם לעולם נשמרו מטעות ומכשול. וידועים דברי הגר"א במשלי על הפסוק קסם על שפתי מלך לא ימהל פיו, וביאר בזה הגר"א שהדיבור של המלך הוא כמו קסם אף שמרמין אותו יקרה ה' מפיו שיהא משפטו אמת וזהו שבמשפט לא ימהל פיו, והענייין הוא מאן מלכי רבנן ששפתותיהם כמו קסם אף שיטענו לפי השאלה מכל מקום במשפט לא ימעל פיו, כלומר בהדין עצמו לא יטעו, כי בסוף יתגלה שלא כך היה המעשה. אמונת חכמים הוא צורך שירגיש האדם לבטל דעתו תמיד בפני חכמי התורה כתלמיד לרבו. ומי שלא מאמין לחכמים הוא מסתכן בגופו וכמו ששנינו בברכות כל העובר על דברי חכמים חייב מיתה. בגמ' בב"ב מסופר על רבי יוחנן שדרש עתיד הקב"ה להביא אבנים טובות ומרגליות שהם ל' על ל' וחוקק בהם עשר על עשרים ומעמידם בשערי ירושלים. לגלג עליו אותו תלמיד הרי אפי' בגודל של עוף קטן אין אנו מוצאים ואיך יתכן שיהיו כאלו גדולות? לימים הפליג אותו תלמיד בים וראה כאלו אבנים טובות בגודל עצום כזה ואמרו לו המלאכים שניסרו אותם שעתיד הקב"ה להעמידן בשערי ירושלים ובא אותו תלמיד לרבי יוחנן ואמר לו שאכן כמו שדרש כך ראה, אמר לו ר"י ריקה אילמלא הראית לא האמנת? מלגלג על דברי חכמים אתה, נתן בו עיניו ונעשה גל של עצמות. ובספר שם משמואל כתב שעיקר היהדות הוא להיות אדם בטל לדעת תורה וחכמיה וזה שווה יותר מהכל. ואמונת חכמים הוא אחד ממח' דברים שהתורה נקנית בהם, ומצווה זו של אמונת חכמים והאיסור לסור ימין ושמאל מובא בחינוך שהוא מצווה הנוהגת בכל הדורות, ומי שדבק בחכמים ושומע להוראתם אינו ניזוק כלל והוא יודע תמיד שהוא עושה רצון ה'. וגדולי ישראל רואים למרחוק דברים שעין רגילה לא רואה וליבם הוא לב התורה ודברים שאומרים מליבם זה התורה בעצמה. וידוע שהחזו"א אמר על איסור שירות לאומי שליבו אומר לו לאסור וליבו הוא לב התורה. וידוע מה שהיה עם הצמח צדק שהגיע אליו אחד שהיה חולה במחלה ולא מצאו מזור למחלתו, א"ל הצמח צדק סע לארץ ישראל ושם תבריא משום שבמחלה כזאת לגבי בהמה פוסק הב"י להכשירו ומכיוון שהוא היה רבה של ארץ ישראל א"כ זכותו תגן בעדו שיבריא ואכן כך היה . וכתב הקה"י בספרו חיי עולם בהקדמה שתחילת הקלקול וירידת הדורות מגיעה משום שלא מספיק מאמינים בחכמים, ועצם האמונה בדברי חכמים זה מה שמצמיח את הישועה, ובספר אורחות יושר כתב רבי חיים קניבסקי שכשיש אמונה בחכם הקב"ה שם לחכם בפה מה לענות עצות שהן משמים והן רצונו יתברך.

נביא כאן כמה סיפורים על הכוח שמקבל ועל הס"ד שיש למי שמאמין בדברי החכמים. סיפורים על החזון איש זיע"א. סיפר רבי חיים קניבסקי מעשה ביהודי תמים שהיה מקורב לחזון איש. יום אחד הגיע אליו בעל הבית שהשכיר לו את דירתו ודרש ממנו לפנות את הדירה בתוך כמה ימים כפי שסיכמו ביניהם שיוכל לדרוש ממנו זאת בכל עת שיחפוץ. השוכר התמים הנ"ל רץ מיד לחזון איש לשאול אותו מה לעשות ולהיכן יתפנה עם רהיטיו ומטלטליו, שאל אותו החזון איש האם יש לך קרובים או ידידים שיוכלו לארח אותך? השיב לו שהוא בודד בלא קרוב וגואל. אמר לו החזו"א אם כן אין לך ברירה אלא לפנות את חפציך ורהיטיך לרחוב שהרי בעל הבית התנה עמך מראש שיוכל לתבוע ממך לפנות את דירתו. היהודי התמים מיהר לציית לדברי החזון איש וביום המיועד פינה את כל חפציו ומטלטליו לרחוב והתיישב שמה. העוברים ושבים נדו לו בראשם ברחמים אך לא יכלו לסייע בעדו. כעבור כמה ימים הזדמן לאותו יהודי איזה מסחר יש אומרים שזכה במפעל הפיס ועם הכסף שהרויח התחיל לעסוק במסחר ועלה לגדולה והתעשר מאד.

עוד סיפור על החזו"א: אל ה'חזון איש' זצ"ל הגיע יהודי עשיר, להתייעץ בקשר לרכישת מגרש לצורך בניית בנין גדול. הוא פרש לפני החזו"א את תוכניות הבנייה, והצביע על מקום דירתו, וכן מיקום בית הכנסת, בית המדרש וכולל אברכים, וכן מקווה טהרה בקומת המרתף. לאחר כמה שאלות הבהרה, בקשו החזו"א להביא אליו מספר אבנים מקרקע המגרש. העשיר אסף את התוכניות ויצא. בדרכו לחיפה הרהר בבקשת החזו"א שנראתה לו מוזרה... לשם מה רוצה הוא לראות אבנים מהמגרש? אך כבעל אמונת-חכמים חזקה, היה בדרכו לבצע את הבקשה במלואה. למחרת חזר לבית החזו"א והניח על שולחנו מספר אבנים מהמגרש. החזו"א בחן את האבנים בתשומת לב. עיין בספרים ושוב בחן את האבנים ושוב עיין בספרים ואז אמר לו, שהדבר אפשרי ומברכו שתשרה השכינה במעשי ידיו. היהודי יצא מבית החזו"א שמח וטוב לב, נסע לבעל הקרקע, רכש את המגרש ומשם פנה למהנדס ידוע, והציג בפניו את תוכניתו כדי להתייעץ איתו. המהנדס הביע פליאה, שהוא בא להתייעץ לאחר שכבר רכש את הקרקע. עכ"פ הבהיר שהתכניות אפשריות מלבד זו של בניית המקווה, שלא ניתן לבצעה בשום אופן בגלל שהקרקע סלעית ביותר. היהודי הסביר למהנדס, שלא היה שומר תורה ומצוות, שהוא כבר התייעץ עם החזו"א שעיין בתוכניות בדק את האבנים ואף ברכו בהצלחה. המהנדס חייך ושאל בלעג באיזו אוניברסיטה למד הרב, ואיזה תואר אקדמי יש לו? היהודי ביקש שהמהנדס יפגש עם החזו"א ואכן נקבעה הפגישה. המהנדס שקיווה לפגוש אדם הדור בלבושו המוקף ספרי מדע – נדהם לראות לפניו אדם קטן קומה, לבוש בפשטות, היושב ליד שולחן ישן ורעוע העמוס בספרי קודש גדולים. לאחר שהביע המהנדס את דעתו, לפיה אין שום אפשרות לחצוב במקום לצורך בניית מקווה, הראה לו החזו"א בגמרא דברי חז"ל, על סוג זה של האבנים שהוא נמס במים ומתרכך. והוסיף לו עוד כמה דברי הסבר. המהנדס עזב את ביתו של החזו"א, כשהוא מוקסם מחכמתו הרבה של גדול הדור, שכולה נבעה מהתורה הק' ומדברי חז"ל הקדושים. (לאורם נלך)

עוד סיפר רבי שלום שבדרון זצ"ל: מעשה ביהודי תמים, שהיה דר בבני ברק, והיה נוהג להתפלל כותיקין במניינו של החזו"א. איש זה הצטיין באמונת חכמים פשוטה וטהורה וכל דבר קטן כגדול, מה יעשה ומה לא, היה שואל בעצת ה'חזון איש'. פעם ביום שישי סמוך לזמן הדלקת הנרות: הוא בא לחזו"א וא"ל שיש לו נזילה בבית. א"ל החזו"א לך לאינסטלטור עונה האיש השעה מאוחרת ואין אינסטלטור שרוצה לבוא, שואל שוב החזו"א: "ומה אתה רוצה ממני? משיב היהודי בכל התמימות: "שיאמר הרבי שהמים יפסיקו לזרום". נענה החזו"א ואמר: "נו טוב, שהמים יפסיקו לזרום. באמונתו הפשוטה חזר היהודי לביתו, והמים באמת פסקו מלזרום. והנה במוצאי שבת, שוב חזר היהודי לבית החזו"א, והפעם בפיו תלונה הפוכה: "הרב אמר שהמים יפסיקו לזרום, ובאמת פסקו, אבל עכשיו אין מים בבית, שאל החזו"א "ומה אתה רוצה עוד?" ענה הלה: "אני מבקש שהרב יגיד עתה שהמים יתחילו שוב לזרום!". אמר החזו"א טוב, שהמים יתחילו לזרום שוב"... חזר היהודי התמים לביתו והמים אכן התחילו לזרום.

סיפור נוסף מסופר על החזו"א. מעשה באישה חולה שנזקקה לניתוח לב דחוף. ובא בעלה לשאול בעצת החזו"א. הורה לו החזו"א לנסוע לאנגליה ולעבור את הניתוח שם אצל רופא מומחה שפירש בשמו. בינתיים הגיע אותו רופא לא"י לסדרת ניתוחי לב למשך מספר שבועות. מיהר בעלה של האישה החולה לחזו"א שאמר לו שיחכה שהרופא יחזור ויסע לאנגליה לטיפול, ויהי הדבר לפלא. לאחר זמן כשהרופא חזר נסע אותו יהודי לטיפול אצלו והנה בשעת הניתוח התברר שיש צורך במכשיר נדיר שהיה קיים רק במרפאה באנגליה. **ישנם** אלפי סיפורים שמסופרים על גדולי ישראל מכל העדות והחוגים. יהודי אחד ניגש לכ"ק האדמו"ר רבי דוד מטאלנא לבקש ממנו ברכה שישלחו לו כרטיס לבן שפירושו פטור מהצבא ולא כרטיס אדום שהוא חובת גיוס, אמר לו רבי דוד אתה תקבל כרטיס אדום אך תצבע אותו בלבן ותפטר מהגיוס, אותו יהודי היתה לו אמונת חכמים פשוטה וכשהגיע אליו הכרטיס האדום הוא פשוט צבע אותו ואכן לא קיבל יותר מכתב גיוס ויהי לפלא.

רבי בן ציון אבא שאול היה סנדק בברית והנה הוא רואה שלתינוק יש דלקת בעיניים. מיד הוא אמר שלא יומלו את התינוק, היה שם רופא עיניים שבדק את התינוק וקבע שהברית לא תזיק לתינוק אך רבי ב"צ אמר שכיוון שבשו"ע כתוב לא לעשות ברית בכאב עיניים אז לא עושים. והנה לאחר זמן התברר שדמו של התינוק היה מזוהם ואילו היו מלים אותו כדעת הרופא הוא היה מת במקום. ומי ששומע לחכמים לא יכול להיות נכשל.

מסופר על אישה שבעלה חלה והשביע אותה שלא תינשא לאחר לאחר מיתתו. לימים הבעל נפטר והאשה היה לה קשה מאוד בבדידותה אז היא ניגשה למהרש"ל וביקשה ממנו היתר להינשא והוא התיר לה. לימים בעלה ניגש אליה בחלום יום אחר יום וגער בה למה עברה על שבועתו ולאחר כמה ימים הוא איים עליה שהיא תמות בגלל זה ואכן היא חלתה ונטתה למות. המהרש"ל נזעק לחדרה ואמר רבש"ע אתה ציווית בתורתך לקיים מצוותיך, וגם לא לסור מהוראת הרבנים ימין ושמאל, אני הוצאתי פסק דין שמותר לה להינשא האם תעשה תורתך פלסטר? לפתע חל שיפור במצב החולה שלאט לאט החלה להבריא עד שיצאה ממחלתה לגמרי. **מסופר** על רבי חנוך אירנשטין שהיה תלמיד מובהק בלב ובנפש לרבו השפת אמת ולא היה עושה שום צעד בלעדיו, לימים נפטר השפת אמת ובנו האמרי אמת מונה לאדמו"ר. לרבי חנוך לא היה קל לקבל פתאום רבי חדש אך הוא התחזק באמונת חכמים וקיבל ע"ע את עולו ומרותו של האמרי אמת, בדיוק כמו שהיה אצל אביו השפת אמת. לימים הציעו לו עסקה אדירה לרכוש מפעל זכוכית גדול מאוד שהיה צריך להשקיע את כל הונו ועוד למשכן את כל הנכסים שלו. כל היועצים אמרו שזו עסקה כושלת כי העסק עומד לפני פשיטת רגל, אך רבי חנוך לא עושה כלום בלי לשאול את רבו והוא הלך לרבו האמרי אמת שענה לו אין עסק יותר טוב מזה בשבילך קנה אותו וקח עליו את כל המשכונות שצריך. ואכן הוא עשה כך, ולא עברו ימים והתברר שהמומחים צדקו העסק קרס בקול רעש גדול ורבי חנוך נכנס לחובות אדירים ביותר עד שנאלץ למכור את כל מפעליו עד שיצא נקי מכל נכסיו. הוא נכנס לרבו שקיבלו במאור פנים והציע לו למכור את כל נכסיו ועסקיו ולפרוע את החובות הרבים ולעלות לארץ ישראל שם יפתח חיים חדשים. וכך עשה רבי חנוך. בחלוף תקופה קצרה שערי פולין נסגרו ומאות אלפי יהודיה נטבחו למוות ובפרט מי שהיה לו קצת כסף. רבי חנוך מהיחידים שניצלו מהתופת, אז בתחילה היה נראה שהרעיון של הרבי לא הצליח אבל לבסוף נתברר שהכל היה לטובה והוא ניצל מהמוות כי אילו היו לו מפעלים לרוב הוא היה הראשון להירצח הוא ומשפחתו. (רבי אשר קובלסקי).

נביא כאן לתועלת הציבור תמצית על ימי האלול שלפנינו בשילוב סיפורים. (דברים פשוטים לתזכורת)

רבים הם השואלים בשביל מה הוצרכנו לחודש שלם בשביל להתחזק לקראת יום הדין האם לא מספיק שנתחזק ביום ראש השנה עצמו. לשם כך ולחידוד ולהתעוררות בעניין זה נביא משל מהמגיד מדובנא שהמשיל זאת לעשיר ששמע נקישות על הדלת, הסתכל מחלונו וראה את אחד מאנשי העיר בא. האיש שמע שהדלת נפתחת והמשרת שואל מה רצונו, והאיש עונה שרוצה טובה מהאדון. המשרת אמר שכעת האדון עסוק מאד ותוכל לנסות בצהרים. האיש הלך לדרכו והעשיר חזר לעסקיו. בצהרים שוב נשמעו נקישות על הדלת, העשיר ראה שזהו אותו איש. המשרת אמר שהאדון עדיין עסוק ואינו יכול עכשיו, האיש אמר שהוא ממתין בחוץ, ואם אפשר להודיע לו כשהאדון יתפנה. העשיר חזר לעיסוקיו וכעבור שעה קלה קם לחלון והוא לא האמין למראה עיניו האיש מהלך בגינה הלוך וחזור, רחמיו נכמרו והוא אמר להכניס את אותו האיש. האיש ביקש הלוואה לזמן קצר, הוא הכין שטר והחתים ערבים, עיניו מייחלות לעשיר לקבל ממנו את סכום הכסף הגדול. העשיר ריחם על אותו האיש, כמה הוא טרח והכין את עצמו לקבל את הכסף, הוא הביא לו את כל הסכום ואפילו הרחיב לו את זמן הפרעון. לפנות ערב יצא העשיר להתפלל מעריב ואז פנה אליו אחד המתפללים ואמר: אם כבר נפגשנו, אז אולי תוכל להלוות לי סכום כסף לכמה ימים. התנצל העשיר שאין אצלו עכשיו כסף והמשיך לדבר בנושא אחר. למה הוא לא יכל להביא לו כמו שהביא לראשון? התשובה פשוטה. הלווה הראשון הטריח עצמו בבוקר, ובא אחר כך שוב פעם. והטריח עצמו ועמד והמתין בחוץ, הוא הכין את עצמו לבקשה, אז גם העשיר התאמץ למלא את בקשתו. אבל השני לא טרח בכלל אלא פגש אותו באקראי, כבדרך אגב, סימן שאינו רוצה באמת, והכסף אינו דחוק לו כ"כ. ולמה ייענה לבקשתו? כן אנו, מי שמתאמץ ומראה שאיכפת לו מתחילת אלול אז הקב"ה נענה לו, אך מי שמזלזל ובא ברגע האחרון שלא יצפה לאותו יחס.

מסופר על חסיד אחד שיצא לתרבות רעה עד שהסיר מעליו ר"ל כל סממני יהדותו. מידי שנה בחודש תמוז היה הוא מגדל זקן ופאות ולקראת ראש השנה היה מגיע לרבו כשהוא עטור במראה יהודי. שנה אחת הוא החליט שנמאס לו לשחק את המשחק, והוא הגיע בימים נוראים לשהות במחיצת רבו כגוי לכל דבר, ובשנה זו גם במראהו החיצוני היה נראה כך. פנה אליו רבו והחל לגערור בו להיכן הגעת, פשטת מעליך כל צלם של יהדות! ענה לו החסיד לשעבר אני לא מבין הרי אני כבר שנים רבות פוקר, והרב"ה ידע מזה א"כ מה שונה שנה זאת מכל השנים? האם בגלל ששמתי עלי מסכה בשנים הקודמות נהיתי יותר צדיק? ענה לו רבו כשהיית מגיע לכאן בשנים קודמות סלחתי לך, כי סו"ס הוכחת איך אתה רוצה באמת להיות, מה שכל השנה אתה לא כך כי פחז עליך יצרך הרע, אבל כעת שאתה אפי' לא מתאמץ להיראות כיהודי סימן שאתה אפילו לא רוצה להיראות כך וזה חמור מאוד. חודש אלול זה לא הצגה, זה החודש שאנחנו אומרים לקב"ה איך באמת אנחנו רוצים להיראות ומי שמראה התנהגות ע"פ דרך התורה, התחזקות בכל הדברים, אז הקב"ה מקבלו ברצון ומוחל לו על עוונותיו, אפי' שהוא יודע שכל השנה הוא לא מספיק מתגבר, אבל מי שגם בחודש זה ממשיך בהתנהגות כבכל השנה בלי להשתנות, לכזה אדם הקב"ה לא מוחל והתוצאה בהתאם ביום הדין והמשפט הגדול והנורא.

ומי שלא שם על לבו דומה הוא לסיפור שסיפר הרב ניסים יגן שביקר פעם במחלקת ילדים בבית חולים וראה ילד קטן שהיה רץ משחק ומשתולל כל הזמן והיה נראה יותר בריא מכל הרופאים והאחיות יחד. הוא ניגש בשקט אל האחות ושאל מה הילד הזה עושה כאן הוא נראה בריא יותר מכולם, עוד מעט כל הנוכחים יהיו חולים בגללו, הוא העיר בחיוך, אבל האחות הביטה בו בעיינים עצובות ואמרה בשקט אילו היית יודע ממה הוא סובל היית בוכה יחד עם ההורים שלו, והיא המשיכה הילד סובל ממחלה נדירה שאין מזור ותרופה בשבילה והוא בסכנה מיידית. כעת מספר הרב יגן הוא התבונן על הכל בצורה שונה, הוא ראה את ההורים עומדים בצד עצובים מאוד הוא ראה את הדאגה על פני הרופא כל פעם כשראה את משובותיו של הילד, היחיד שלא נראה מודאג כלל ועיקר היה הילד, והשאלה היא למה? התשובה פשוטה למדי. הרופא, האחות וההורים מבינים את המצב, אבל הילד שעוד תקופה קצרה כבר לא יהיה בין החיים לא מבין. הדברים אמורים לעורר אותנו לא להיות שאננים כאותו ילד אלא להבין את התסבוך בו אנו נמצאים. רק לזכור את האסונות שהיו בחצי שנה האחרונה מהאסון הנורא במירון ועד האסונות הנוראים שהיו בבין הזמנים האחרון, הורים צעירים ובחורים חרדים לדבר ה' אבדו את חייהם באופן טרגי, מי יודע איזה מעשה טוב אנחנו יכולים לעשות כדי שתהיה לנו שנה יותר מוצלחת.

ידיעות חשובות, וכן הארות מגדולי הדורות, ערוך בדרך שו"ת

שאלה: הנה קרבה שנת השבע שנת השמיטה, מה הם הציווים העיקריים של שמיטת הקרקע? **תשובה: א.** שביתת הארץ והיינו לא לעשות שום עבודה באדמה. והנה מלאכות דאורייתא הן זריעה זמירה קצירה בצירה וי"א אף נטיעה, וזמירה וחרישה אסור בכל אופן. אבל מלאכות דרבנן שהן כל שאר המלאכות שלא פורטו לעיל אסורות רק כשהן באות להשביח את השדה או הפרי, אבל כשנעשה כדי להציל את השדה או העץ מכליון מותר לעשותה בשמיטה. **ב.** יש דין של הפקרת הפירות והיינו להפקיר את כל היבול שצמח בשנה השביעית. כיום עושים את זה הרבה חקלאים באופן מסודר ע"י אוצר בי"ד, שבי"ד קוטפים בשביל כלל הציבור ומחלקים את זה לציבור וגובים רק את ההוצאות והטירחה שהוציאו למענם. **ג.** איסור ספיחין: הנה פירות גודלים מעצמם, אך ירקות גדלים רק כשזורעים אותם וא"כ כל הירקות ממילא אסורים בשביעית כי נזרעו באיסור? התשובה היא שיש ירקות שגדלים מזרעים שנשארו באדמה בשישית, ויש ירקות שנזרעו באיסור ומותר לאוכלם לאחר ההפקר. וחז"ל אסרו את כל הירקות הגדלים בשדה בשנה השביעית והטילו ע"כ איסור לאוכלם כי גזרו שאדם לא יבוא ליטוע בשמיטה ויאמר שגדל מעצמו. ואיך יש לנו כיום ירקות בשביעית? התשובה היא או שלוקחים ירקות משדות של גוים. או שמשנים בסוף שישית מסדר הזריעה הרגיל שאז לא גזרו ואז חקלאי שמתנהג בשמיטה כהלכה אז אפשר לאכול את היבול שלהם בחודשים הראשונים של השמיטה. **ד.** לנהוג קדושה ביבול ובפירות של שביעית. שזה אומר שאסור לזרוק שיירי מאכלים של שמיטה וכן לא מרסקים פירות או ירקות שאין רגילות לרסקם ורק כשמתקלקל לגמרי אז מותר לזרוק אותם.

שאלה: מה מיוחד בחודש אלול? **תשובה:** כתוב בחז"ל שהקב"ה נמצא קרוב אלינו והם ימי הרצון והרחמים שהקב"ה קרוב גם לקבל תפילותינו, כמ"ש קראוהו בהיותו קרוב שהכוונה לימי האלול. ויש בימים האלו שפע מיוחד שאח"כ א"א להשיג, וזו הזדמנות של פעם בשנה להעפיל ולעשות שינוי והקב"ה עומד וממתין לתשובתנו והתחזקותנו, וחובתינו לכל הפחות לפתוח את הפה ולהתקרב לפניו יתב"ש. והם ימים שצריך להרבות בתחנונים לפני הקב"ה, והתפילה בימים אלו פועלת נשגבות. וכתב הטור שבימים אלו כל המוסיף בתפילות זכות הוא לו. ומובא הרבה בספרים על גדולי הראשונים שבימי האלול האריכו ביותר בתפילתם כי ידעו להעריך ולהוקיר ימים אלו, ואם בכל השנה תפילה פועלת, ק"ו בימים אלו שהקב"ה קרוב אלינו ומתאווה לתפילותינו. והבטיחו חז"ל בברכות לב שהמאריך בתפילתו אין תפילתו חוזרת ריקם ועוד אמרו שם נד שמאריכים לו ימיו ושנותיו. אמנם קשה מאוד לכוון בתפילה כמ"ש בברכות לב שהוא מהדברים הצריכים חיזוק, אבל כבר כתב הסטיפלער שכ"א יתאמץ כפי יכולתו והבא לטהר מסייעים בידו. ועיקר התפילה הוא בציבור ולהתחיל כשהציבור מתחיל.

שאלה: בחודש אלול אומרים פעמיים ביום לדוד ה' אורי וישעי, מה נאמר ע"ז? **תשובה:** בסידור האר"י מובא שהאומר בחודש אלול עד שמחת תורה פעמיים ביום לדוד ה' אורי וישעי מובטח לו שיוציא שנותיו בטוב ובערבות ומעביר מעליו את כל המסטינים והמקטרגים ומבטל מעליו כל גזירות קשות ורעות ויוצא זכאי בדין.

שאלה: שר האוצר בשנאתו העזה לת"ח הביא כמה גזירות רעות על הציבור הפוגעות בעיקר במשפחות החרדיות. אחת מהגזירות היא מס מיוחד על כלים ח"פ שנצרכים בעיקר ע"י הציבור החרדי משום שהם משפחות ברוכות ילדים, וקשה להם לשטוף המון כלים כל סעודה וכו'. האם יש דרך להתגבר על הפגיעה הזו? **תשובה:** היות וכעת עדיין לא הוטל המס ויקח קצת זמן עד שיעבור ויאושר, מה שאפשר לעשות זה לקנות כעת כמויות גדולות של ח"פ שעדיין עולה בזול למשך שנתיים ולאחסן את זה באיזה מקום בבית או במחסן, וכך נוכל להימנע מתשלום סכומי המס שהוא רוצה להרוויח מאתנו. (יעקב רייניץ המודיע).

שאלה: מדוע רבי חיים קניבסקי מקבל בפרשת שופטים עלייה שביעי ולא עלייה מכובדת כנהוג לתת לו כל השנה? **תשובה:** בבחרותו הוציא רבי חיים ספר גאוני ומקיף מאוד על כל פרשת עגלה ערופה, הנקרא 'נחל איתן'. באותו הזמן בפרשת שופטים הוא התפלל במניינו של החזו"א והגבאי נתן לו עלייה שביעי שמוזכר שם עגלה ערופה והחזו"א נהנה מזה. מיני אז הוא מקבל כל שנה בשופטים שביעי. ומעניין לעניין באותו העניין ידוע שהרב אלישיב סיפר שכשהוא לקח את רבי חיים לחתן אמר לו החזו"א שרבי חיים קניבסקי הוא הרוגאוצ'בר של הדור, ושמעתי מרבי בנימין אלישיב ששאל את אביו ואביו אמר לו שהחזו"א אמר שכבר כיום הוא הרוגאוצ'בר של הדור (רבי חיים היה בן 24). והרב אלישיב הוסיף שכשראה את ספריו הגדולים של רבי חיים הוא הבין את כוונת החזו"א.

שאלה: בחור עלה לישיבה קטנה או גדולה ומאוד קשה לו, האם זה סיבה לייאוש או למשבר? **תשובה:** דבר ראשון חובה להביא את דברי החזו"א שהיות וחז"ל קבעו שכל ההתחלות קשות ממילא אם לא יהיה קשה אז זה סימן שלא התחיל. ונדיר מאוד מישהו שמתחיל וקל לו. המעבר מת"ת לישיבה וכן מישיבה קטנה לגדולה הוא מעבר חד וקיצוני, ומבחינת ההורים הם חייבים לתת הרבה מאוד זמן לשיחות נפש ולתת לו לקיים הרבה 'דאגה בלב איש ישיחנה', להשתדל לתת בו אימון, וגם ביקורים, ובעיקר לשלוח לישיבה הרבה ממתקים ותבשילים מהבית ולא לקצץ בזה כדי להקל על ההתחלה שיתחיל ברגל ימין ועי"כ ימשך טוב ולתת לזמן לעשות את שלו. ויש להוסיף כמה דברים להצלחה בישיבה: בשביל להצליח צריך שיהנה מהלימוד וזה מגיע ע"י שיש בהירות בלימוד והבנה טובה בסוגיות וד"ז מגיע ע"י שחוזרים לפחות ארבע פעמים על כל סוגיה, וכן כשמסכמים בכתב זה שווה כמו עשר פעמים, וכמו"כ ראוי לכתוב את כל השיעורים ומה שיוצא עם החברותא. והדרך ללימוד בהתמדה עוברת דרך הקבלה הידועה שברבע שעה הראשונה של הסדר לומדים בתענ"ד זה סגולה ללמוד כל הסדר בהתמדה. וברור שכל אחד צריך ללמוד לפי הסגנון שאוהב ומתחבר ואסור לנסות להידמות לסגנון אחר ממה שאוהב כי זה לא לפי היכולות שלו. והוא לא יהנה כך בלימוד. וישיבה חדשה זה הזדמנות לפתוח דף חדש ולהתחיל בכל הכוח ולשכוח מהעבר. דבר נוסף חשוב להדגיש היות והאדם הוא חברותי ויש בזה מעלה גדולה להיות בתוך חברה טובה כדאי לאדם גם לעשות בעניין זה השתדלות, ומלבד התפילה ע"כ יש להשתדל בזה מה שיכול כגון להתנהג בנקיות ובמכובדות ולא בזלזול ורחוביות, וכמובן לנהוג בטאקט להיות רגיש לזולת, לא להידחף במקומות לא לך, לא לדבר על דברים שמביכים את השני, לא לומר לשני דברים שאתה לא היית חפץ שיאמרו לך, ובעיקר להיות רגיש לשני. וכן מאוד מאוד להיזהר לא לומר בדיחה על חשבון השני ולכבד מאוד את השני, ליצור אוירה טובה וחיובית במחיצתך שזה כולל הקשבה רבה לשני ונתינת מחמאות על דברים אמיתיים כגון שוויתר או ששאל שאלה יפה באמת, או למד בהתמדה. לא חנפנות אלא לפרגן על משהו שבאמת עשה. ודבר נוסף רצוי מאוד כל בחור שעובר מת"ת לישיבה או מישב"ק לגדולה חשוב ביותר להתבגר לחשוב על מה שעושה האם אבא שלי היה עושה את זה. מלוקט גם מהחוברת עולים ומתעלים.

שאלה: מה הדרך להירגע ממצבים של חוסר מצב רוח ומשברים? **תשובה:** ברור שדאגה בלב איש ישיחנה אבל צריך לזכור שהקב"ה הוא הכי יכול לעזור, בפרט שרוב בני האדם עסוקים בטרדותיהם אז עליך לפנות ולדבר על הכל עם הקב"ה והוא בוודאי יושיע אותך כשתאמין ותבטח בו. ויש להוסיף שהתורה היא המרפא הכי גדול ומי שיושב ולומד תורה יוצא מכל הצרות. ורעיון נוסף הוא להשקיע בעניינים נוספים כגון לעסוק באיזה חסד עם משהו, או באיזה פרוייקט כלשהו.

שאלה: מי שמרגיש שיכול לפעול בענייני חסד מסויימים והוא מרגיש שהוא נמשך לזה, האם צריך להתעסק בזה על חשבון הלימוד שלו? **תשובה:** רבי אריה לוין היה בבחרותו בחיר תלמידם של רבי איסר זלמן מלצר ורבי ברוך בער ליבוביץ והיה גאון מופלג ובעל כישרון נדיר, והנה תקופה לאחר החתונה הוא התחיל לעסוק במעשי חסד מופלאים, אשתו התלוננה בפניו וטענה שעדיף שישב וילמד שכן אמרו עליו שעדיו לגדולות, אמר לה רבי אריה הבה נלך ונשאל את בעל הלשם, הלכו והרצו את טענותיהם לפני בעל הלשם. אמר להם בעל הלשם מקובלנו מרבותינו שבזמן שהיה נביא בישראל הוא היה אומר לכל אדם מה תפקידו בעוה"ז, היום שאין נביא איך אדם יכול לדעת מה תפקידו, אם הוא רואה משהו שהוא מאוד נמשך אליו ויש לו בזה הרבה ס"ד שימן שזה התפקיד שלו. (כמובן שלא נמשך לזה מסיבות חיצוניות אלא שהוא רואה שהוא נמשך לזה מתוך גישה רצינית וזה בוער בליבו ורואה בזה עבודת ה'). לפיכך, אמר הלשם, כיון שאתה נמשך לזה המשך בזה. כמובן שזה לא מדובר על שנות הבחרות וכמה שנים בכולל. מרבי אליהו דיסקין.

שאלה: אדם המתבגר והרגשתו הכללית נחלשת עד כדי כך שהדבר ניכר בבדיקות הדם שלו, מה עליו לעשות כדי להתחזק בלי קשר לתרופות? **תשובה:** מלבד תפילות עליו לעשות את ההשתדלות הטבעית המוטלת על כל אדם להרבות ביוטמינים החיוניים לגוף וד"ז אפשר לצרוך ע"י אוכל בריא כגון ירקות חיים בקליפתם וירקות ירוקים וכדו', ואלו שאוכלים סלט מומלץ לאכול סמוך ככל האפשר להכנתו כי ירקות חתוכים הולכים ומאבדים מערכם ככל שהם עומדים גלויים לאוויר לארוך זמן. ואם בכ"א מכינים מוקדם כדאי לשטוף ולנגב את הירקות לפני החיתוך, ולהוסיף את הבצל העגבניות והתבלינים רק סמוך לאכילה, ואת הסלט יש לשמור סגור היטב במקרר וכשצריך יוסיף ויטמינים הנצרכים לגופו הנמצאים בחניות טבע וכדו', ועי"כ גם המחלות והבעיות יחלפו כלא היו, ודברים אלו הם מחובת ההשתדלות.

שאלה: האם אדם צריך לקבל כבוד והערכה מבני הבית, ואולי יש חשש שע"כ הוא יהיה עריץ וגאוותן וישפיל את בני הבית? **תשובה:** פשוט שאדם צריך הערכה וכבוד ואם יקבל את זה הוא יהפוך את העושה את זה למלך, וזה גורם להוציא מעצמו את המיטב, ורואים אצל עשיו שאם דינה היתה נישאת לו היתה מחזירתו למוטב. ואדם שיש לו כבוד מכל העולם אך לא מבני הבית זה לא שווה לו כלום. ואיך מכבדים: מלבד דאגה לצרכיו הפיזיים ולשלומו, לתת לו אוכל הראשון, לדבר עמו בנחת, לא לחלוק עליו בנוכחות אחרים, לכבד את משפחתו, לקבל פניו כשבא הביתה, ללוותו כשיוצא, לא לצוות עליו אלא להציע, לנסות לזרום אתו כמה שיותר, לעשות רצונו וכשרואים שהדבר בנפשו אז גם אם אפי' זה כנגד רצון ההורים.

שאלה: מה הדרך הטובה לחנך את הילד ע"פ דרכו? **תשובה:** יש את ההורים שיתנו לבית את הגבולות הכלליים של הבית, מה מותר לעשות ומה אסור לעשות. את 'הטוב' ואת 'הרע', את 'הרצוי' ואת 'המאוס', וישחררו את הילדים לפעול, ליצור ולהתעלות, כל אחד לפי תכונותיו אופיו ומזגו. לעומתם, יש את ההורים שיכתיבו לילד שלהם את המסלול המדויק ביותר שעליו לעבור בשביל לגדול בנאדם. וזה אומר שמבחינתם הילד חייב, אבל חייב לגדול לפי התוכנית ההורית המקורית אותה הם שרטטו עוד לפני שהפציע אורו של הילד הבכור... ו"רק לפי כללי ההפעלה האלה אתה תהיה לאדם". עד כדי כך הם נעולים על המסלול שקבעו, שגם אם הילד בכלל עם תכונות אופי שונות לגמרי מההורים, בכל זאת הם מקפידים על הכללים למרות שלא מתאימים לאופיו כי אלו הם הכללים!!! וגם כאן כמה מוזר, משום מה על אף שהם כל כך התאמצו להראות לו את הדרך הנכונה, הוא לא מתחבר ואולי אפילו גם נשאר סתם כזה כבוי חסר אנרגיה וחיוניות... למה? איך זה יתכן? כי כל אדם, אפילו ילד, מסכים לעשות כל צעד שהוא יידרש, ובלבד שהוא יאמין שהצעד הזה טוב לו, כפי מה שהוא מגדיר את הטוב לו. כל נסיון אחר, 'להאכילי' אותו עם כפית של פלדה את הדרך שאנחנו הלתכנו בשבילו, ושהוא עצמו בכלל לא מוצא בה את עצמו, את ייחודיותו, את המנגינה שלו כפי שהוא מנגן אותה, היא נועדה מראש לכישלון ואכזבה. מאת רבי עקיבא שצ'רנסקי.

שאלה: אדם שרוצה שהילד שלו יגדל ויתפלל בנחת עם הרבה גישמאק, ולא תפילה חטופה, מה יעשה? **תשובה:** יחנך לכך מקטנות שזה חסד שהקב"ה נתן לנו יום יום לעמוד לפני המלך ולבקש צרכנו כדבר איש אל רעהו.

שאלה: האם אפשר לומר את תפילת השל"ה לחינוך ילדים כל ימות השנה? **תשובה:** וודאי. סיפר רבי אלימלך בידרמן שליט"א שהיתה אשה שהגיעה לשמח בחתונה של כלה בעלת תשובה וחיפשה את האמא של הכלה ולא מצאה ובסוף אמרו לה שהיא במטבח של האולם ושאלה אותה למה יושבת בצד עצובה האם קרה משהו לא נעים וכדו' אמרה לה מה אני אעשה זו כבר הילדה השלישית שלא הולכת בדרך שלי... וחוזרת בתשובה. שאלה אותה האשה במה זכית ששלשת בנותיך יחזרו בתשובה? ואמרה לה שפעם לפני הרבה שנים היתה באיזה שבת של ערכים ולא השתכנעה ואמרה לה אחת המרצות אם את רוצה הצלחה לילדים שלך אז תגידי את זה כל יום, ונתנה לה דף עם תפילה. ומכיוון שכמו כל אמא טובה היא רצתה מאוד בהצלחת ילדיה היא אומרת את זה כל יום. שאלה אותה האשה האם אפשר לראות מה את אומרת והראתה לה את הדף.. שכתוב בו את תפילת השל"ה הק' .... והבינה האשה את הענין שבזכות זה זכתה לילדות כאלו.

קטע זה יש להימנע מלקרוא בשבת: הרעיונות של השבוע:

א. בהכנת דג סלמון: לאחר השריית הסלמון ושטיפתו במעט מים רותחים וניקוי החלק האפור בסכין חדה מומלץ לספוג את הסלמון בניר סופג ורק אז לתבל, את ההבדל תרגישו בטעם. **ב.** האורחים בדלת? פשוט להכניס בורקס קפוא לטוסטר, גם הריח גם הטעם גם הכיבוד - מושלם! **ג.** טיפ לניקוי סיר הטשולנט במוצ"ש - עדיף סיר יציקה, ולמי שאין - פשוט לסגור את המכסה של הסיר מיד בסוף השימוש (בשבת) ובמוצ"ש הכל יורד בקלות. **ד.** כשהאדם בלחץ ממלא מטלות מה יעשה? על האדם לעשות סדר לבדוק מה הוא יכול לעשות ומה לא, ומה שיכול יעשה זאת לפי סדר מסודר וכך יוכל להתנהל בצורה יותר בריאה כשיודע מה עליו לעשות בכל שלב מהיום. יש הרבה שעשו דף עם סדר יום וירד להם כל הלחץ, כי הרבה מהלחץ מגיע כשמבולבל וחושב שישכח, ולא יודע מה לפני ומה אחרי ואם הוא יידע שהכל רשום אצלו וביום פלוני עושה כך ובאלמוני כך, יירגע רוב הלחץ אצלו, וכן יעשה כי הוא חייב לגמור את הרשימה. **ה.** בקשר לדלקות גרון חוזרות - ביקשנו עצה מהרופא והוא אמר לנו פרוביוטיקה מיוחדת לגרון. ניסינו וזה עזר בהחלט אבל לא מספיק. במקרה יצא לנו לנסות לקחת פרוביוטיקה רגילה (ולא של גרון) אלא כללית, ובכל פעם שרק מתחיל אצלנו טיפונת כאב, מיד לוקחים כדור או שניים ליום (תלוי בחומרה) וב"ה בכל פעם זה עובר לחלוטין! אפילו במצב שזה הגיע כבר ממש להתחלה של עליית חום וכאבים חזקים מאד במשך לילה שלם. ניסינו וזה עבד. **ו.** אפשר לעשות חביתה רגילה בטוסטר (בתוך נייר אפיה) הביצה לא נשפכה לצדדים כי זה שטח די רחב. פשוט לשפוך (בלי שמן ובלי כלום) ביצה לתוך נייר האפיה בטוסטר ויוצאת חביתה מיוחדת ורכה ובלי שמן בכלל. מאז יש אצלנו חביתות כל יום בלי ללכלך את המחבת. אם יש לכם רעיונות לטובת הציבור, אנא שילחו למייל שבסוף העלון ותזכו להרבה מצוות.

שאלה בחושן משפט: פועל המקבל מהמעסיק תקציב עבור נסיעות והוא החליט ללכת ברגל האם יכול המעביד לומר לו תחזיר לי את הכסף או לא לתת לו כלל? **תשובה:** במשנה בכתובות קא: הנושא את האישה ופסקה עמו כדי שיזון את בתה חמש שנים חייב לזונה חמש שנים, ניסת לאחר ופסק עמה כנ"ל שניהם חייבים לזונה חמש שנים וזה נותן לה דמי מזונות וזה זנה. וכ"פ בשו"ע אהע"ז קיד ח. א"כ נמצא שאפי' שאין צריכה למזונות חייב לשלם את כספה אבל כל זה בג' תנאים: והוא שהמעביד לא אמר מראש שזה בתנאי שיביא קבלות על הנסיעות. ב. שההליכה ברגל לא תגרום לו לעיפות וחוסר תפקוד בעבודה. ג. באופן שלא סיכמו על נסיעות ובא המעביד ואמר שרוצה לשלם דמי נסיעות והוא רימה אותו וכדו' אז יכול להוציא ממנו חזרה דמי הנסיעות.

הלכות מענייני הפרשה:

כ יט: כי תצור אל עיר ימים רבים... לא תשחית את עצה. אסרה התורה להשחית עץ פרי ואפי׳ של הפקר כי פרשתנו מדברת על זמן מלחמה והוי הפקר. כמה הלכות בענייני בל תשחית מרבי חיים קניבסקי שליט״א וכן מרבי ניסים קרליץ זצוק״ל. **א.** בל תשחית נאמר לא רק על אוכל אלא גם על כלים שאסור להזיקם ולהשחיתם. **ב.** כל עץ שראוי לעשות קב של פירות אסור להשחיתו גם בשנות ערלה. **ג.** מותר לקצוץ ענפים לצורך מצווה כגון לבנות סוכה. **ד.** מותר לעקור העץ עם השרשים כדי לשתלם במקו״א. **ה.** אוכל שאיני סומך על כשרותו וכגון שאני יודע שההשגחה עליו היא לא כלום, אני יכול לזרוק את האוכל לפח ואיני צריך או אפי׳ אסור להביאו לאדם אחר הסומך על ההכשר הזה, משום לפני עוור. **ו.** אוכל שאדם לא אוכלו משום פינוק כגון משום שזה לא מספיק טרי בשבילו, אינו עובר על בל תשחית כשזורקו. אבל יש בו דין אחר משום לא ישפוך אדם מי בורו ואחרים צריכים לו. **ז.** איסור בל תשחית הוא להשחית בידיים, אבל אם לא מכניסו למקרר וע״כ מתקלקל אין בזה איסור. **ח.** אוכל לא טרי היכול לעשות קלקול קיבה אין בל תשחית עליו כי בל תשחית דגופא עדיף.

חידות

חידה מעניינת בפרשה: א. איזה מאכל גורם לאי תפילה (שלא יתפללו) ואיזה מאכל גורם לתפילה (שיצטרכו להתפלל)?

חידות פרשת שבוע: ב. איזה דבר היה אהוב ונהיה שנוא (רש״י)? **ג.** באיזה פסוק אחד בפרשה מופיעים המספרים 1 2 3? **ד.** בזכות מה זוכים ישראל לרשת את ארצם? **ה.** איזה פה הוא לא של אדם? **ו.** איזה מילים כתובים בפרשה פעמיים ברצף ובפעם השנייה נוסף אות נוספת. שמונה זוגות מילים כאלו בפרשה (אותה מילה פעמיים ובפעם השניה נוספה אות בתחילתה)? **ז.** איך יכול להיות עיוור שרואה בעיניים?

חידות פרשת שבוע לילדים: ח. איזה קרבן אסור להקריב? **ט.** לאן בורח מי שהרג בשוגג? **י.** לאן הולך מי שיש לו ריב?

חידות ידע תורני: יא. היכן מצינו שאפשר לשרוף פירות שביעית אע״פ שכתוב לאכלה ולא לשרפה? **יב.** היכן מצינו שטמא נכנס לעזרה? **יג.** היכן מצינו שמניחים תפילין בשבת אך לא בזמן התפילה והקידוש? **יד.** איזה שלושה לאווין אישה פטורה?

חידות על אלול: טו. מי לי באלול? **טז.** איזה קיץ היה גם בחורף? **יז.** מה משותף לפינה, עין, השנה? **יח.** מה מתחילים בט״ו באלול? **יט.** מתי לא תוקעים בשופר באלול?

חידות קיץ לילדים: כ. מה עולה בקיץ? **כא.** מה יורד בקיץ? **כב.** מה מתארך בקיץ? **כג.** מה מסתיים ומתחיל בקיץ? **כד.** איזו ברכה מברכים רק בקיץ?

חידות לכל הגילאים: כה. איזה דבר פעם ראשונה ופעם שנייה זה בחינם, פעם שלישית זה עולה כסף ? **כו.** כמה עפעפיים יש לאדם אחד? **כז.** על אוטובוס שהגיע לתחנה עלו 45 נוסעים, בתחנה ראשונה ירדו עשרים, ובשניה ירדו 15, ובשלישית ירדו 9 כמה אנשים נשארו באוטובוס?

חידות על צבעים לילדים: כח. איזה צבע הוא שם אדם (בעברית ולא בלה״ק)? **כט.** איזה צבע הוא מסמן לנו לעצור? **ל.** איזה צבע נאמר בו משהו שיש הרבה בחוף הים? **לא.** איזה צבע נקרא ע״ש מאכל? **לב.** איזה צבע נקרא ע״ש השמים? **לג.** איזה צבע תוריד לו אות הוא יהיה חם?

תשובות: א. כתוב בגמ׳ מכות שהאמא של הכהן הגדול היתה מביאה אוכל לכל האנשים שנמצאים בעיר מקלט כדי שלא יתפללו על הכהן שימות א״כ זה אוכל שגורם לאי תפילה כלומר ע״י האוכל שהם מקבלים זה יגרום שהם לא יתפללו. לעומת זאת יש הלכה שמי ששכח במוצ״ש אתה חוננתנו ואכל לפני הבדלה צריך להתפלל שוב מעריב א״כ הרי זה אוכל שגורם לתפילה כלומר שע״י האוכל יצטרכו להתפלל. מרבי שמעון פלמן. **ב.** רש״י טז כב. מצבה. **ג.** יז ו. ע״פ שנים עדים או שלושה וגו׳ לא יומת ע״פ אחד. **ד.** טז כ. צדק צדק תרדוף למען תחיה וירשת את הארץ. **ה.** יז י – יא, על פי הדבר, על פי התורה. **ו.** בין דם לדם, בין דין לדין, בין נגע לנגע. נפש בנפש, עין בעין שן בשן יד ביד רגל ברגל. **ז.** כי השוחד יעור עיני חכמים. **ח.** שיש בו מום. **ט.** לערי מקלט. **י.** לבית דין שישפוט ביניהם. יישר כח אדיר להגאון הצדיק רבי ציון מלכה שליט״א על ספרו המיוחד והנפלא ספר שולחן השבת שהביא לי מאוצרותיו הנפלאים, אשריו ואשרי חלקו בזה ובבא. **יא.** מנחות פד. קרבן העומר בא משעורים שהם ספיחי שביעית ומקריבים קומצו בשריפה במזבח, ומקשה הגמרא לאכלה ולא לשריפה, ומתרצת הגמרא לדורותיכם בכל שנה מקריבים עומר וצריך כרמל לכן דוקא משנה זו, ותוס׳ ד״ה רחמנא אמר, מסביר החילוק בין עומר לבכורי, שקרבן עומר כן שורפים אע״פ שהוי שביעית ובכור של בהמת שביעית אין לו קדושת בכור. שעומר חמור שהוי קרבן צבור ודוחה שבת וטומאה משא״כ בכור, ועוד עומר מצוותו רק בכך אבל בכור יתכן שיולד לאו דוקא מבהמת שביעית. **יב.** יומא סו: המשלח את השעיר לעזאזל. וכן ערובין קה. בעל מלאכה שבא לתקן משהו. **יג.** כשנמצא במדבר ושכח את הימים ביה״ל שמד א ואפי׳. **יד.** השחתת זקן, הקפת ראש, טומאה למת. **טו.** דודי. **טז.** קיץ המזבח. **יז.** ראש. **יח.** ללמוד הלכות חג הסוכות (סוכה ט.). **יט.** בערב ר״ה. **כ.** הטמפרטורות. **כא.** מפלס הכנרת. **כב.** היום. **כג.** שנת הלימודים. **כד.** ״נחס״ בתשעה באב. **כה.** שיניים. **כו.** 4. שניים למעלה ושניים למטה. **כז.** שניים, אחד הנוסעים והנהג. **כח.** לבן. **כט.** אדום. **ל.** כ-חול. **לא.** שמנת. **לב.** תכלת. **לג.** חום.

חידון משמעויות מילים בפרשה: י׳ משמעויות למילה חמס

חמס - שקר. ״כי יקום עד חמס״ אונקלוס: סהיד שקר (דברים יט טז).

חמס - ג״ע. ש״ד. ע״ז. ״כי מלאה הארץ חמס״ (בראשית ו יג) ילקוט שמעוני: ד״א חמס זה עבודה זרה, דכתיב: כי מלאה הארץ חמס. חמס זו גלוי עריות, ״חמסי ושארי על בבל״. חמס זו שפיכות דמים, ״מחמס בני יהודה אשר שפכו דם נקי בארצם״. חמס, כמשמעו.

חמס - גזל פחות מש״פ. איזהו חמס ואיזה היא גזל? אמר רבי חנינא: חמס אינו שוה פרוטה, וגזל ששוה פרוטה. וכך היו אנשי המבול עושים, היה אחד מהם מוציא קופתו מליאה תורמוסים, והיה זה בא ונוטל פחות משוה פרוטה, וזה בא ונוטל פחות משוה פרוטה, עד מקום שאינו יכול להוציאו ממנו בדין. (בראשית רבה לא ה)

חמס - נוטל בכח ומשלם. ״חמסן יהיב דמי, גזלן לא יהיב דמי״ (ב״ק סב א)

חמס - גלוי. ״נחמסו עקביך״. רד״ק: כמו נגלו. (ירמיהו יג יב).

חמס - הסיר. ״חמסו תורתי״ – מצודות: הסירו תורתי מהם כי לא למדו עמהם ועל הכהנים ללמד התורה כמ״ש כי שפתי כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו מפיהו (מלאכי ב׳ :ז׳)

חמס - כרת. ״ויחמס כגן שכו״ – רש״י: לשון כריתה, וכן: יחמס כגפן בסרו (איוב ט״ו :ל״ג), נחמסו עקיביך (ירמיהו י״ג :כ״ב).

חמס - רוע. ״כי קמו בי עדי שקר ויפח חמס״. רש״י: ויפח חמס – דוברי רעה. (תהלים כז יב)

בספר ״עולם האותיות״, מביא הרב מונק מהרד״ק בספרו ״מכלול״ ארבע עשרה פירושים לאות ו׳, ומביא ראיות מהפסוקים לכל אחד מהפירושים:

א. ״אלמנה וגרושה״, בפסוק זה הכוונה באות ו׳ היא - או, אלמנה או גרושה.

ב. ״כי כל אלהי העמים אלילים וה׳ שמים עשה״, בפסוק זה הכוונה באות ו׳ היא - אבל, אולם.

ג. ״ואמרתם במה אהבתנו״, בפסוק זה הכוונה באות ו׳ היא – אם, אם תאמרו. י

ד. ״בעצב תלדי בנים ואל אישך תשוקתך״, בפסוק זה הכוונה באות ו׳ היא – ועדיין, ואף על פי כן. \

ה. ״רק לא ירבה לו סוסים ולא ישיב את העם מצרימה״, בפסוק זה הכוונה באות ו׳ היא – למען.

ו. ״אם בחוקותי תלכו וכו׳ ונתתי גשמיכם״, בפסוק זה הכוונה באות ו׳ היא – אז.

ז. ״דבר אל בני ישראל ויסעו״, בפסוק זה הכוונה באות ו׳ היא – כי הם צריכים לנסוע.

ח. ״בית והון נחלת אבות ומה׳ אשה משכלת״, בפסוק זה הכוונה באות ו׳ היא – כאשר.

ט. ״על יהודה וירושלים״, בפסוק זה הכוונה באות ו׳ היא – בפרט, על כל יהודה ובפרט על ירושלים.

י. ״גם אני ונערותי אצום״, בפסוק זה הכוונה באות ו׳ היא – עם, משמעות רגילה של ו׳ החיבור.

י״א. ״לא יהיה לך בכיסך אבן ואבן״, בפסוק זה הכוונה באות ו׳ היא –שונה, אבן, ואבן אחרת שונה.

י״ב. ״זקני עיר ועיר״, בפסוק זה הכוונה באות ו׳ היא – כל, כל הערים.

י״ג. ״יין ושכר אל תשת״, בפסוק זה הכוונה באות ו׳ היא – יין בכמות שתשתכר ממנו, יין, כלומר שכר, אל תשת.

י״ד ״ויתן לך״, בפסוק זה הכוונה באות ו׳ היא – עוד, ועוד פעם יתן לך, כמו שאומר רש״י יתן ויוסיף ויתן.

הגיגים המיועדים למי שיש לו מזה תועלת

נפטרתי מכל האוכל הלא בריא שהיה לי בבית, זה היה מאוד טעים.

מתי אתה יודע שהתבגרת? כשאין לי כח מתחלף באין לי כוחות.

לא משנה מה היא אמרה תמיד תאמר לה שהיא צדקה כי צדקה תציל ממוות.

היתרון להתחיל בעבודה חדשה הוא שאתה יכול לחזור על כל תירוצי האיחורים שלך מההתחלה.

הכי גרוע זה להיות טכנאי מזגנים. הוא מגיע למקום כשאין מזגן וסובל מחום ועד שכבר נדלק המזגן הוא צריך ללכת.

עזבו את החיסון השלישי חכו לרביעי. אומרים שהוא עם מצלמה ומתקפל.

משרד הבריאות במסר ברור: לא מחוסנים מדביקים יותר מחוסנים שמדביקים מחוסנים שלא מחוסנים.

הפחד הזה שהקופאית תגמור להעביר את כל המוצרים לפני שאבא יחזור עם המוצר שהלך להחליף דקה.

אני מראש לא הגעתי לנופש עם ציפיות, למה? כי המשכיר ארגן לי מצעים אז למה שאני אביא מהבית.

מישהו התעניין אצלי במה הרבנית שלי עובדת? עניתי לו נראה לך מכובד שהרבנית תעבוד?

סגולה נפלאה שלא לשכוח אף פעם לומר ״לדוד ה׳ אורי וישעי״ - לצאת מבית הכנסת רק בסוף התפילה. בדוק ומנוסה.

הנכד שואל את הסבא: סבא, בן כמה אתה? - עונה לו הסבא: לא שואלים בן אדם מבוגר בן כמה הוא - אז בן כמה היית בשנה שעברה?

האמא נוזפת בילד: נו, למה אתה לא נכנס כבר להתרחץ!!? - הילד: מתחשק לי להתאבל עכשיו על החורבן.

אמרו 35 מעלות בבני ברק ו-30 בצל. ובכל זאת אני מעדיף את בני ברק למרות שבצל יותר נעים. אין כמו בני ברק.

התרטבתי בבריכה ואחרי זה התייבשתי בתור למגלשה...

אשתי שלחה אותי לסופר: ״בבקשה תביא חלב, ואם יש יוגורט, תביא ששי״. כשחזרתי, שאלה אותי בתדהמה: ״למה הבאת 6 חלב???״ עניתי: ״היה יוגורט״.

לכבוד המפתחים של ווייז: אני יודע שהבטיחות מאוד חשובה לכם, אז אם אפשר להגדיל את הריבוע של ״אינני הנהג״, כי ממש מסוכן לחפש אותו כשאתה באוטוסטרדה על 90 קמ״ש.

שמעתי הרבה קללות בחיי, אבל ״אמן שיהיה לך אפצ׳ כשאתה אוכל קוסקוס״ עובר כל גבול״

הנחיתו אדם על הירח, אבל שקית לבאגט שמכסה את כולו - זה לא!

כבר שעה שדופק לי על החלון יתוש: ״פתח רק למזגן... לא עוקץ״

פוליטיקה:

מסימני ימות המשיח: פתאום הכופרים הכי גדולים מאמינים בהשגחה פרטית.

פעם שלטו פה הרומאים והיום הרמאים.

זה או בחירות או קורונה א״א בלי אחד מהם.

חברה: יש קבינט קורונה בירושלים ואף אחד מהמוזמנים לא הגיע מי שיכול לשמח אפי׳ כמה דקות זה יהיה מצווה.

בקצב הדברים שבנט נותן לעבאס, עד שנת השמיטה הכל יהיה שייך לגוי.

פגשתי ידיד וותיק והזמנתי אותו עם משפחתו לסעודת שבת. בליל שבת פתאום דופקים בדלת ומגיעה משפחה שאנחנו בכלל לא מכירים. למראה מבטי ההפתעה שלנו, הם מיהרו להבהיר: כן-כן, זה בסדר גמור, אנחנו הנורבגים שלהם.

בהמשך לרפורמת הכשרות, בסביבות ליברמן שוקלים רפורמה חדשה שתוזיל גם את עלות הרפואה הציבורית בעשרות אחוזים באמצעות החלפת הצוותות הרפואיים הפועלים על פי סטנדרטים קפדניים ומחמירים, בצוותות רפואיים בעלי גישה מקלה ופשרנית שקיבלו הכשרה רפואית בסיסית בקורסים של עמותת רופאי צוהר.

תודה ויישר כח עצום לכל מי שפגש אותי בבין הזמנים וביקש את העלון של השבוע. זה מאוד חיזק אותי שראיתי שיש כאלו שלא קוראים את העמוד האחרון ולא ראו שכתבנו שאין עלון בשבועות אלו יה״ר שימשיכו להצליח ותמיד יהיה להם ירח ברור בקידוש לבנה. **אני רוצה** להודות השבוע באופן מיוחד לגאון הגדול, מגאוני הדור ממש בהיקף ובידע אדיר, דברי תורתו העמוקים והרחבים מיני ים מתבדרים בבתי מדרשות החשובים בכל רחבי תבל, מנהיג ואיש על העדה, מאיר פנים לכל אדם באופן מופלג, המלאך הגר עם בני תמותה וחי חיי אצילות ומרומם על כל ברכה ותהילה רבינו **אברהם ישעיה שפירא שליט״א** בעל המנחת איש שכעת הניף ידו והוציא ספר מקיף ועצום על כל ענייני ברכות וכדרכו בקודש לא השאיר שום פרט בלי להקיף אותו באופן בהיר ומלא כדרכו בשאר ספרים. ובשבוע זה גם זכה להרחבת השבט המפואר שהקים יה״ר שיזכה הלאה להגדיל תורה ולהאדירה ולהרבות כבוד שמים. **יישר** כח עצום לתלמיד הנפלא שמפאר ומרומם את משפחתו המיוחדת, אהוב הוא על הבריות ועדיו לגדולות ונצורות ומתמיד גדול, הנער המופלג **נחמן מושקוביץ** מחידר דארג. ששלח לי דברים נפלאים יה״ר שיצליח בכיתה ו ויידע את כל החומר טוב לשמחת הוריו ומוריו.

ניתן להשיג את העלון בבני ברק: בכניסה לביהכ״נ כתב סופר רחוב סוקולוב. **ובביהמ״ד המרכזי מניין אברכים ׳פרדס כץ׳** רחוב אבוחצירא 9, **ובכולל ׳מורשה ודעת׳ (בית כנסת הגדול)** בספריה בקומה ראשונה (חברון) בכניסה המערבית בקלסר ירוק. **וכן בשאר המקומות** ואצל המפיצים הקבועים ובראשם עמוד התווך של כולל ברסלב הגר״י זר שליט״א שכל דבר קטן כגדול בכולל ברסלב מגיע אליו, וגם ראשי הכולל מפנים אליו את כל הדברים ובפרט הדברים המורכבים. **אין לקחת יותר מעלון אחד בשום מקום ללא אישור. כמו״כ ניתן להשיג** את העלון במודיעין עילית (לא כמות) החל מיום חמישי בערב בשעה 7:37 בכניסה לחנות ש.מ.ח. – שרותי משרד רחוב רשב״י 49 . **כן ניתן להשיג בהר יונה נוף הגליל** אצל הגאון המובלח רבי שמחה שולמן שליט״א שהוא דמות וסמל איך נחים בבין הזמנים ושומרים על רמת רוחניות גבוהה. **כן ניתן להשיג בירושלים בישיבת מיר** אצל הגאון האהוב רבי דוד רוטשילד שליט״א, הדמות המאירה של מודיעין עילית. כן **ניתן להשיג בנתיבות** ב׳בית בוכריס׳. **ברחובות** בישיבת מאור התלמוד, **בירוחם** אצל מזכה הרבים הגדול המלאך רבי מיכאל גולדנברג שליט״א מרבני ירוחם, **ובקרית גת** בביהכ״נ שומרי אמונים מיום שישי. בבקשה אם הפסיקו לחלק באחד מהמקומות הנ״ל נא לעדכן אותי.

לקבלת העלון בפקס יש להתקשר לטלפון: 03-6180383 .

כמו״כ העלון נמצא ב׳כל העלונים׳ בעיצוב בשם ׳לבית התורני׳. וכן העלון (מלבד ההערות שבסופו) מופיע ב׳קובץ גליונות׳.

כמו״כ ניתן להשיג במיל: 456alon@gmail.com

יש לדייק במייל ולכתוב קודם 456 ואח״כ alon@gmail.com

להשתתפות בהוצאות העלון לפנות : 0527633431 . או ב׳נדרים פלוס׳-רשת הכוללים פרדס כץ-עלון, (שלוחה 2422). זכות הרבים תלוי׳ במסייעים! **עלון בודד עולה לנו 15 אגורות ואשרי מי ששותף בזה.**

ניתן לקבל את העלון בכתב יותר גדול ע״פ בקשה למייל הנ״ל.